

kendt af Ministerkomitéen. Korruptionskonventionen blev herefter åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999, hvor Danmark som et af de første lande undertegnede konventionen.

Europarådets korruptionskonvention og GRECO-aftalen er optaget som henholdsvis *bilag 8 og 9* til lovforslaget.

4.4.2. *Formålet* med Europarådets korruptionskonvention er at styrke det internationale samarbejde om bekæmpelse af korruption. Ved konventionen påtager de deltagende stater sig at samordne kriminaliseringen af korruption og at forbedre det internationale strafferetlige samarbejde om bekæmpelse af korruption. Endvidere forpligter de sig gennem GRECO til at underkaste sig en gensidig evaluering af den lovgivning og praksis, som det enkelte medlem har vedtaget med henblik på gennemførelse af korruptionskonventionen, jf. pkt. 4.4.3.

Korruptionskonventionen består af 5 kapitler. *Kapitel I (artikel 1)* indeholder en definition af visse centrale begreber i konventionen. *Kapitel II (artikel 2-23)* indeholder bestemmelser om de foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan. *Kapitel III (artikel 24)* omhandler overvågningen af gennemførelsen af konventionen i national ret, og *kapitel IV (artikel 25-31)* regulerer det internationale samarbejde om bekæmpelse af korruption. Endelig indeholder *kapitel V (artikel 32-42)* en række afsluttende bestemmelser, der bl.a. indebærer, at stater, der ikke i forvejen er medlem af GRECO, automatisk bliver medlem heraf, når korruptionskonventionen træder i kraft for den pågældende stats vedkommende.

Efter *artikel 1, litra a*, anvendes udtrykket »tjenestemand« i konventionen i den betydning, som udtrykkene »offentlig ansat«, »øvrighedsperson«, »borgmester«, »minister« eller »dommer« har i national ret i den stat, hvor den pågældende person udøver sin tjeneste, og således som dette udtryk anvendes i den pågældende stats strafferet.

Ifølge *artikel 1, litra b*, omfatter udtrykket »dommer« både anklagere og personer, der udøver domsmyndighed.

Efter *artikel 1, litra c*, skal en stat ved strafforfølgning, der omfatter en tjenestemand fra en anden stat, kun anvende den nævnte definition på en tjenestemand, såfremt denne definition er forenelig med statens nationale ret.

Endelig sigtes med udtrykket »juridisk person« i konventionen alene til enheder, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelse af offentligretlige beføjelser samt of-

fentligretlige internationale organisationer, jf. *artikel 1, litra d*.

Artikel 2-6 og 9-11 indeholder bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe aktiv og passiv bestikkelse i offentlig tjeneste og hverv. Disse bestemmelser suppleres i *artikel 7 og 8* af bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe aktiv og passiv bestikkelse i private retsforhold (»den private sektor«). Om bestikkelse i den private sektor henvises endvidere til pkt. 4.5. vedrørende EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor.

Om *aktiv bestikkelse i offentlig tjeneste* fastsættes det i *artikel 2*, at det skal være en strafbar handling i henhold til national ret, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller giver en national tjenestemand en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til tjenestemanden selv eller til tredjemand, for at få tjenestemanden til at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelsen af tjenesten.

Om *passiv bestikkelse i offentlig tjeneste* fastsættes det i *artikel 3*, at det skal være en strafbar handling i henhold til national ret, at en national tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til tjenestemanden selv eller til tredjemand, eller tager imod et tilbud eller løfte om en sådan fordel, for at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelsen af tjenesten.

Efter *artikel 4, 6 og 10* skal det sikres, at handlinger som nævnt i *artikel 2 og 3* også er strafbare i henhold til national ret, når handlingen omfatter en person, der er (1) medlem af en national, offentlig forsamling med lovgivende eller administrativ myndighed, (2) medlem af en offentlig forsamling med lovgivende eller administrativ myndighed i en anden stat og (3) medlem af en parlamentarisk forsamling i en international eller overnational organisation, som den pågældende stat er medlem af.

Efter *artikel 5, 9 og 11* skal det endvidere sikres, at handlinger som nævnt i *artikel 2 og 3* også er strafbare i henhold til national ret, når handlingen omfatter (1) en tjenestemand i en anden stat, (2) en tjenestemand eller anden kontraktansat i henhold til vedtægten for en international eller overnational organisation eller organ, som den pågældende stat er medlem af, og en person, uanset om den pågældende er stillet til rådighed for vedkommende organisation eller organ, når den pågældende udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af den nævnte tjenestemand eller repræsentant, samt (3) en person, der udøver domsmyndighed eller er tjenestemand ved en international dom-